

gælder de allerfleste af dem — har været nogen særlig Interesse for det Spørgsmaal, lige saa lidt som man har haft Indtryk af, at der hos de store Dele af det radikale Venstre har været nogen særlig Interesse for Spørgsmaalet. Men dertil kommer, at den Stilling, som Regeringen nu har indtaget, og som saa klart og rammende blev imødegaaet af det ærede Medlem fra Æbeltoft (N. Neergaard) forleden Dag, ikke skal styrke Tilliden til Regeringen i dette Spørgsmaal, det vigtigste, som det danske Folk nogen Sinde har staaet overfor.

Men er dette Tilfældet her i Danmark, er det maaske i endnu højere Grad Tilfældet Syd for Kongeaen, hvor den sidste afgørende Kamp nu er begyndt. Læser man Morgenbladene i Dag, vil man se et Referat af et Møde, som er afholdt i Møgeltønder, vistnok i Gaar. Der er paa dette Møde vedtaget en Resolution, som forekommer mig at være et klart Bevis paa den Mistillid, der hersker dernede overfor den Regering, som i Øjeblikket staaer for Styret her i Danmark. Jeg skal med Formandens Tilladelse oplæse den Resolution, som er vedtaget paa Mødet:

„Danske Slesvigere, samlede i et Antal af over 400 i Møgeltønder, nedlægger en harmfuld Indsigelse imod, at Statsminister Zahle søger at foregribe Afgørelsen i Grænsespørgsmaalet til Skade for danske Landsmænd. Vi kræver, at Grænsespørgsmaalets Afgørelse alene overlades Kommissionen og de allierede og associerede Magter, og anmoder det danske Folk om at dække de danske Mellemslesvigeres Ryg, medens de kæmper med Front mod Syd.“

Denne Resolution er ifølge Telegram vedtaget af en Forsamling paa 400 Mennesker med alle Stemmer mod 5. Saa langt er vi altsaa kommet, at danske Sønderjyder, der kæmper den sidste Kamp, maa bede det danske Folk værne deres Ryg mod Angreb fra den siddende danske Regering. Under saadanne Omstændigheder forekommer det mig, at der er Grund til at spørge, om denne Regering virkelig magter paa en tilfredsstillende Maade at gaa i Spidsen nu, da dette nationale Spørgsmaal skal løses.

Men der er ogsaa andet, som begrundes Mistilliden til den danske Regering i dette Spørgsmaal. Det ærede 6te Medlem for Maribo Amt (Asger Karstensen) nævnedes i Formiddags den Debat, som her i Tinget blev ført om Rømningspørgsmaalet.

I denne Debat kom det klart frem, at Regeringen ikke havde foretaget sig noget som helst med Hensyn til det Spørgsmaal. Jeg skal med Formandens Tilladelse oplæse nogle ganske faa Linier, i hvilke det ærede Medlem fra Æbeltoft fastslog Regeringens Stilling i det Spørgsmaal. De findes i Rigsdagstidende Sp. 6666 og lyder saaledes: „Jeg skal gøre den højtærede Minister den Indrømmelse, at ved den Virksomhed, han har udfoldet for at sikre Afstemningsfriheden i 2den Zone og for at sikre Rømningen af 3die Zone, skal han saa vist ikke tabe Pusten. I den Henseende har den højtærede Minister jo forholdt sig fuldkommen passiv, han har ladet enhver Lejlighed gaa tabt til at hævde det Standpunkt, som jeg synes, det var hans Pligt at hævde“. Det er rene Ord for Pengene, men det er sande Ord, de er saa meget mere sande, som det, naar man nu ser paa Forholdene, viser sig af den Tale, som Udenrigsministeren holdt ved den Lejlighed, og som blev citeret i Formiddags, at Udenrigsministeren da hævdede, at den Gang Debatten førtes her, var det for sent at gøre noget i det Spørgsmaal; der var en Tid, sagde den højtærede Minister, da man kunde have gjort noget for Rømningen, nemlig i Dagen fra den 16. til den 28. Juni, men da vidste man det ikke. Nu viser det sig, naar man undersøger Sagen, at allerede den 20. Juni om Aftenen udsendtes gennem de officielle Telegrambureauer Verdensfredstraktaten, og den 21. Juni om Morgenen stod den i alle danske Blade. Saa vil maaske Udenrigsministeren sige: Der stod ikke noget deri om Rømningen, og derfor var det ikke sikkert, at den var bortfaldet. Det kan man sige. Men netop den Omstændighed, at der ikke stod et eneste Ord om, at 3die Zone skulde rømmes, maatte gøre Ministeren, hvis han overhovedet interesserede sig for Sagen, saa mistænksom, at han gennem sine underordnede undersøgte, hvorledes det Forhold virkelig laa. Det er heller ikke rigtigt, at man her i Danmark ikke vidste, at Rømningen af 3die Zone var bortfaldet. Enkelte Blade, f. Eks. „Hovedstaden“ for den 21. Juni, havde en stor Overskrift, lydende: „Rømningen af 3die Zone er bortfalden.“ Men naar det var Tilfældet, kan det saa være rigtigt — jeg stiller Spørgsmaalet —, at Danmarks Udenrigsminister i Løbet af 8 Dage ikke har skaffet sig Viden om, at Rømningen af 3die Zone var bortfalden.